

عنوان مقاله:

تاثیر قنات‌ها به عنوان یک زیر ساخت پایدار شهری بر فرآیند شکل‌گیری ساختارهای شهری و معماری

محل انتشار:

کنفرانس بین‌المللی اقتصاد، حسابداری، مدیریت و علوم اجتماعی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

نسیم اشرافی - دکترای معماری، عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد پردیس، تهران، ایران

غزال صفدریان - دکترای معماری، عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد پردیس، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

تشدید تغییرات اقلیمی در جهان و سبک زندگی انسان کنونی موجب گردیده که توان محیطی زمین برای هضم آلودگی‌ها جوابگو نباشد، لذا روشها و فنونی که با قوانین بوم‌شناختی هماهنگ و سازگار باشند، مورد توجه قرار گرفته است. بخش مهمی از این فنون، تجربه و دانشی است که مردم بومی پس از چند هزار سال در سازگاری با محیط و شناخت سرزمین زیستگاهی خود به دست آورده‌اند. بسیاری از مناطق، سهمی در این دانش بومی دارند، ولی در این بین، کاریز یا قنات ایرانی از جایگاه خاصی برخوردار است. قنات‌ها در مناطق گرم و خشک به عنوان یکی از زیرساخت‌های پایدار شهری، نقش مهمی را در مکان‌یابی فضاهای خاص شهری آب‌انبار، یخچال، مدارس، مسجد، بازار،... ایفا می‌کنند و علاوه بر این در عصری که تغییرات اقلیمی، کشورها را با بحران آب مواجه نموده، یکی از منابع مهم آب شیرین محسوب می‌شوند. با آلوده شدن و از بین رفتن اکثر قنات‌ها به علت زندگی نوین و تغییر نیاز انسانها، نه تنها عملکرد زنجیره‌ای فضاهای معماری و شهری بافت قدیم که عامل مهمی در مباحث پایداری شهری است، خدشه دار می‌شود بلکه منجر به از بین رفتن و یا ائتلاف یکی از منابع مهم تجدیدپذیر شده است. پژوهش حاضر بر اساس مطالعات اسنادی، کتابخانه‌ای و با رویکردی توصیفی و تحلیلی سعی بر این دارد با شناسایی میزان تاثیر قنات‌ها بر عملکرد عناصر شهری و معماری شهرهایی همچون یزد و کرمان، قنات‌های ایران را از زاویه‌ای نوبه عنوان فن‌آوری بومی مورد توجه قرار دهد تا با بیان اهمیت این نظام در عصر تغییر اقلیم و بحران آب، ضرورت احیاء و باززنده‌سازی قنات‌های باقیمانده را به عنوان یک فرصت در فرآیند توسعه پایدار مطرح و بررسی کند.

کلمات کلیدی:

قنات، بحران آب، تغییر اقلیم، زیرساخت پایدار شهری، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/367436>

